

Arrest

nr. 318 292 van 11 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54, 3^e verdieping
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juli 2024.

Gelet op de beschikking van 11 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die de Servische nationaliteit heeft, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Haar eerste verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal omdat voor wat betreft haar vrees ten aanzien van A. I. uit haar verklaringen geenszins een actueel risico op vervolging of ernstige schade bleek en zij hoe dan ook niet aannemelijk had gemaakt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Zij haalde verder geen concrete elementen aan waaruit kon blijken dat zij niet via legale weg het hoederecht over haar kinderen zou kunnen verkrijgen. Met betrekking tot haar bewering dat zij niet op zelfstandige basis een leven zou kunnen opbouwen in Servië, had zij niet aannemelijk gemaakt dat zij bij een terugkeer naar Servië in levensomstandigheden zou terecht komen die kunnen beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar haar raadvrouw nog wees op een mogelijke schrapping uit het bevolkingsregister ten gevolge van een afwezigheid op haar woonplaats werd tot slot opgemerkt dat dit niet volstaat om a priori te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Haar beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 279 793 van 7 november 2022.

In het kader van haar huidige verzoek verklaart verzoekster dat haar toenmalige echtgenoot ondertussen is hertrouwd. In 2020 bedreigde hij haar nog eens, maar nadien werd zij niet meer bedreigd. Van zodra hij evenwel zou weten dat zij terug in Servië is, zou hij haar vermoorden. Hij had haar immers al bedreigd toen zij nog een koppel vormden. Hij verweet verzoekster haar eerder huwelijk. Zelfs in België heeft zij schrik. Zij vreest nog steeds dat haar ex-echtgenoot haar kinderen van haar zal afnemen. Haar familie moet niets meer van haar hebben. Zij werpt tot slot op dat zij ziek is. Zij legt geen nieuwe documenten voor ter staving van haar huidige verzoek.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) verzoekster in het kader van onderhavig verzoek louter haar vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot herhaalt en geen elementen aanbrengt om de vaststellingen gedaan in het eerste verzoek te wijzigen.

(ii) waar zij te kennen geeft dat haar familie niets meer van haar moet hebben, vooreerst opgemerkt moet worden dat dit niet meer dan een blote bewering betreft. Bovendien volstaat dit niet om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het verbroken contact met haar familie volstaat evenmin om de conclusie gedaan in het kader van haar eerste verzoek, met name dat, voor wat betreft haar bewering dat zij niet op zelfstandige basis een leven kan uitbouwen in Servië, zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij een terugkeer naar Servië in levensomstandigheden zou terecht komen die kunnen beschouwd worden als vervolging of ernstige schade, te weerleggen. Er mag immers ook verwacht worden dat zij, ook zonder de ondersteuning van haar familie, zelfstandig de nodige stappen zet teneinde haar rechten te laten gelden en zij aldus zelfstandig inlichtingen inwint om bijvoorbeeld de eerder ontvangen uitkeringen opnieuw te ontvangen.

(iii) haar gezondheidsproblemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit niets blijkt bovendien dat zij ten gevolge van Conventie-gerelateerde motieven toegang tot de gezondheidszorg in Servië zou ontegensproken worden. Integendeel, uit de verklaringen afgelegd in het kader van haar eerste verzoek blijkt dat zij reeds gezondheidszorg genoot in Servië.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidige volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoekster stelt dat: "De verwerende partij verwerpt de asielaanvraag van verzoekster omdat zij nog steeds geen geloof hecht aan de vrees voor vervolging van verzoekster bij terugkeer naar Servië.

Immers, verwerende partij stelt dat het relaas van verzoekster in het verlengde ligt van haar eerdere asielaanvraag en dat er daarom geen geloof wordt gehecht aan het relaas.

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek.

Uiteraard ligt hetgeen verzoekster vertelde in het verlengde van hetgeen zij in haar eerdere aanvragen had verteld. De huidige problemen zijn immers gerelateerd aan hetgeen zij al eerder heeft verteld. Het feit dat verzoekster haar feitenrelaas en versie niet wijzigt ondersteunt en versterkt alleen maar de geloofwaardigheid ervan."

Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar voorgaand betoog. De Raad wijst er immers op dat uit de beslissing genomen door de commissaris-generaal in het kader van haar eerste verzoek en het arrest nr. 279 793 van 7 november 2022 van de Raad, niet blijkt dat haar relaas werd afgewezen omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid. Uit een simpele lezing van de bestreden beslissing blijkt verder niet dat haar huidig verzoek wordt afgewezen omwille van het feit dat haar relaas nog steeds ongelooftwaardig zou zijn.

De Raad merkt verder op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekster spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

In tegenstelling tot wat verzoekster op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door haar in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing, waarover zij geen ander licht werpt.

8. Waar verzoekster het gebrek aan persoonlijk onderhoud hekelt, blijkt echter uit de lezing van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken van verzoekster een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekster in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekster aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)). In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoekster tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekster voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekster was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt tot slot vast dat verzoekster in haar verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht hadden kunnen werpen op de bestreden beslissing.

9. Verzoekster stelt dat zij behoort tot de Albanese minderheid in Servië en deze etnische groep systematisch wordt gediscrimineerd. Zij verwijst hierbij naar (internet)artikels.

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die

aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

De Raad merkt op dat nergens uit haar dossier kan afgeleid worden dat zij melding maakte persoonlijk het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie omwille van haar Albanese afkomst. Noch tijdens haar eerste verzoek noch in het kader van haar huidig verzoek bracht zij concrete incidenten aan. Ook in het verzoekschrift wordt louter verwezen naar en geciteerd uit algemene informatie maar verzoekster maakt ook hier geen enkele melding van persoonlijke incidenten waar zij of haar kinderen mee te maken hebben gekregen. Verzoekster kan niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie en het algemeen stellen dat zij behoort tot de Albanese minderheid in Servië om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoekster in gebreke blijft.

10. Verzoekster stelt verder dat zij niet kan rekenen op bescherming van de Servische autoriteiten.

De Raad merkt op dat in het kader van haar eerste verzoek reeds werd vastgesteld dat zij niet aannemelijk had gemaakt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige beschermingsmodaliteiten voor haar problemen. In het kader van haar huidig verzoek brengt verzoekster geen elementen aan die een ander licht kunnen doen werpen op de voorgaande vaststelling.

Verder wijst de Raad er op dat uit de "COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023" waarnaar gerefereerd wordt in de verweernota, blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster slaagt er niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Servische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade.

11. Verzoekster houdt in haar verzoekschrift een betoog omtrent welke impact haar fysieke en mentale beperking heeft op haar capaciteit om haar asielmotieven uiteen te zetten. Zij wijst verder op internationale rapporten waaruit zou blijken dat personen met een beperking worden gestigmatiseerd en uitgestoten in de Servische samenleving.

De Raad sluit zich aan bij hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande in de verweernota heeft vastgesteld:

"2.3.2.4 Waar verzoekende partij hekelt dat er in de bestreden beslissing geen spoor terug te vinden is aangaande haar fysieke en mentale beperking benadrukt verwerende partij wederom dat het CGVS in het kader van haar eerste verzoek reeds stelde als volgt: "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Niettegenstaande u in 2001 geopereerd werd aan een hersentumor, blijkt actueel dat de gevolgen daarvan zich beperken tot een verminderd zicht en enkele moeilijkheden om u te verplaatsen. Uit niets blijkt evenwel dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze kan deelnemen aan onderhavige procedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift zich afvraagt "welke impact deze fysieke en mentale beperking heeft op de capaciteit van verzoekster om haar asielmotieven, a fortiori tijdens een kort, samengevat onderhoud zonder wettelijke bijstand van een raadsheer, correct uiteen te zetten" merkt verwerende partij op dat verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek geen bijkomende medische stukken bijbracht zodat in de bestreden beslissing met recht als volgt wordt gesteld: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat -generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen." Uit het

interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kan niet blijken dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan noch bleek hieruit dat verzoekende partij niet in staat was de aan haar gestelde vragen te beantwoorden.

Waar verzoekende partij voorts citeert uit landeninformatie waaruit blijkt dat personen met een handicap worden gediscrimineerd en geen toegang hebben tot publieke diensten, blijkt uit het administratief dossier dat verzoekende partij in het verleden onder meer een invaliditeitsuitkering en kindergeld kreeg en zij tevens financieel werd ondersteund door haar familie. Verder oordeelde de Raad reeds in het kader van haar eerste verzoek als volgt: "[...] Bovendien stelt verzoekster dat uit deze arresten zou blijken dat er rekening dient te worden gehouden met eventuele obstakels die de toegang tot effectieve bescherming zouden kunnen belemmeren. Zij stelt dat er in haar geval geen rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Zo zij in dit verband verwijst naar haar lichte handicap als gevolg van een hersenoperatie, dient te worden vastgesteld dat verzoekster in het verleden wel degelijk, blijkens haar eigen verklaringen, beroep heeft kunnen doen op de beschermingsmogelijkheden van de overheid en zij ook gesteund werd door haar eigen familie. "

De bestreden beslissing wijst er overigens nog terecht op dat gezondheidsproblemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit niets blijkt bovendien dat u ten gevolge van conventie gerelateerde motieven toegang tot de gezondheidszorg in Servië zou ontzegd worden. Integendeel, uit de verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste verzoek blijkt dat u reeds gezondheidszorg genoot in Servië (CGVS 1ste VIB, p. 7).

Overigens blijkt uit voornoemde COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, dat het openbare gezondheidsstelsel in Servië basisdiensten levert voor alle burgers. Uit niets blijkt dat Albanezen systematisch door het Servisch gezondheidsstelsel gediscrimineerd zouden worden. De Albanese bevolking maakt uitgebreid gebruik van de Servische gezondheidszorg. Voor hun eerstelijnszorg kunnen ze terecht in de Preshevëvallei zelf. Voor complexere medische aandoeeningen dienen ze zich te richten tot medische faciliteiten elders in Servië waar de zorgen zijn gegarandeerd. Verzorging in de eigen taal is hierbij evenwel niet steeds mogelijk. Bijgevolg blijkt uit niets dat verzoekende partij, als etnisch Albanees, op medisch vlak ongelijk of onrechtvaardig zou worden behandeld in Servië. ".

12. Verzoekster haalt aan dat zij een alleenstaande moeder is van twee minderjarige kinderen, zonder enig overblijvend familiaal of sociaal netwerk in het land van herkomst.

De loutere beweringen dat verzoekster geen familiaal of sociaal netwerk heeft, houdt op zich geenszins vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in, maar is een puur socio-economisch probleem zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van haar vrijheid, leven of fysieke integriteit.

In casu toont verzoekster niet aan noch blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat er in Servië sprake is van een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door gedragingen van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor. Voorts blijkt niet dat verzoekster in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster bij terugkeer naar Servië door een actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

De Raad wijst verder op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "Waar u te kennen geeft dat uw familie niet meer van u moet hebben (Verklaring volgend verzoek, vraag 22), moet vooreerst opgemerkt worden dat dit niet meer dan een blote bewering betreft. Bovendien volstaat dit niet om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het verbroken contact met uw familie volstaat evenmin om de conclusie gedaan in het kader van uw eerste verzoek, met name dat, voor wat betreft uw bewering dat u niet op zelfstandige basis een leven kan uitbouwen in Servië, u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar Servië in levensomstandigheden zou terecht komen die kunnen beschouwd worden als vervolging of ernstige schade, te weerleggen. Er mag immers ook verwacht worden dat u, ook zonder de ondersteuning van uw familie, zelfstandig de nodige stappen zet teneinde uw rechten te laten gelden en u aldus zelfstandig inlichtingen inwint om bijvoorbeeld de eerder ontvangen uitkeringen (CGVS 1ste VIB, p. 13-14) opnieuw te ontvangen. ".

13. Waar verzoekster verwijst naar en citeert uit informatie waaruit zou blijken dat er geenszins sprake is van verbetering om internationale standaarden te implementeren om politiediensten sensitief te laten omgaan met slachtoffers van huiselijk geweld, gaat zij eraan voorbij dat reeds in het kader van haar eerste verzoek werd geoordeeld dat haar vrees ten aanzien van haar ex-man niet langer actueel is en zij niet aannemelijk had gemaakt geen beroep te kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Verzoekster bracht in het

kader van haar huidig verzoek geen elementen aan om de vaststellingen gedaan in haar eerste verzoek te wijzigen.

Verder blijkt uit de “COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023” waarnaar gerefereerd wordt in de verweernota, dat huiselijk geweld in Servië nog steeds een wijdverspreid probleem is en dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamen wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwen centra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchtthuizen in verschillende gemeenten.

14. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 18 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster is het niet eens met de gronden van deze beschikking en wijst erop dat zij, hoewel van Servische

nationaliteit, van etnisch Albanese origine is. Met dit gegeven wordt onvoldoende rekening gehouden in de beschikking en in de bestreden beslissing: etnische Albanezen kunnen in Servië immers geen aanspraak maken op dezelfde rechten en dezelfde mate van overheidsbescherming als andere staatsburgers. Daar komt bovenop dat verzoeksters ex-echtgenoot een politieagent is, die in die hoedanigheid de hand boven het hoofd wordt gehouden door de Servische overheden. Verzoekster wijst erop dat zij bij haar huidige beschermingsverzoek bijkomende elementen heeft aangebracht: de landenrapporten die zij heeft bijgebracht zijn recenter dan deze die verweerder hanteert en de beoordeling van haar huidige situatie kan niet dezelfde zijn als de beoordeling ten tijde van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Zij heeft dit eerste verzoek immers ingediend in 2019 en verweerders beoordeling hieromtrent dateert al van 2020. Verzoekster stelt dat verweerder de situatie van etnische Albanezen in Servië vanaf 2022 niet heeft onderzocht en besluit dat dit minstens aanleiding moet geven tot een vernietiging van de bestreden beslissing, zodat hierover verder onderzoek kan worden gevoerd.”

5. Met voormelde argumentatie brengt verzoekster geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 23 juli 2024.

In het kader van haar eerste beschermingsverzoek oordeelt de Raad op 7 november 2022 bij arrest nummer 279 793 dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige beschermingsmodaliteiten mocht zij in de toekomst nog problemen kennen met haar voormalige echtgenoot. Zij heeft immers niet alle van haar realistische en redelijkerwijze te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming aangewend, laat staan uitgeput nu zij slechts drie keer naar de politie is geweest, naar hetzelfde kantoor, en zij heeft nagelaten het gebrekkige politieoptreden te melden bij de daarvoor bijgevoegde instanties.

In de bestreden beslissing en voormelde beschikking wordt omstandig uiteengezet dat verzoekster in het kader van haar huidig verzoek geen elementen aanbrengt om de vaststellingen gedaan in haar eerste verzoek te wijzigen.

Verzoeksters betoog ter terechtzitting doet hier niet anders over denken.

Zij stipt aan dat haar ex-echtgenoot een politieagent is, die in die hoedanigheid de hand boven het hoofd wordt gehouden door de Servische overheden. In het kader van haar vorig beschermingsverzoek oordeelde de Raad hierover reeds dat dit gegeven geen vergoelijking biedt voor haar nalaten verdere pogingen te ondernemen om nationale bescherming vanwege de Servische autoriteiten te verkrijgen: *“Ook waar verzoekster verwijst naar het feit dat haar echtgenoot als politieagent werkt, is de Raad van oordeel dat het net om die reden zo belangrijk is om het gebrekkig politieoptreden bij de daarvoor bevoegde diensten te melden. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt nog dat verzoekster zich beperkt tot blote beweringen die zij niet met enige concreet stuk aantoont waar zij stelt drie keer naar de politie te zijn gegaan voor de mishandeling van haar man, en dat de politie haar niet zou hebben geholpen (CGVS, p. 10). Deze vaststelling, in combinatie met de vaststellingen dat verzoekster steeds naar hetzelfde kantoor ging, dat zij het gebrekkige politieoptreden nooit bij de bevoegde instanties heeft gemeld ondanks dat haar man invloed zou hebben bij de politie, waardoor dit eens zo belangrijk is, doet de Raad besluiten dat verzoekster hiermee niet aantoont dat de autoriteiten in Servië hun onderdanen onvoldoende bescherming kunnen bieden.”*

Verzoekster benadrukt voorts wederom dat zij behoort tot de Albanese minderheid in Servië en herhaalt de in haar verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat deze etnische groep systematisch wordt gediscrimineerd. In voormelde beschikking werd hierop reeds geantwoord onder punt 9. Door louter eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen, zonder echter concreet in te gaan op en daadwerkelijk enige concrete repliek tegen de inhoud van de beschikking te formuleren, doet verzoekster thans niet anders oordelen en slaagt zij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

Waar zij nog stelt dat *“etnische Albanezen in Servië immers geen aanspraak kunnen maken op dezelfde rechten en dezelfde mate van overheidsbescherming als andere staatsburgers”*, merkt de Raad op dat de op dit argument reeds werd ingegaan in het kader van haar vorige beschermingsverzoek, waarbij in arrest nr. 279 793 voor verzoekster die afkomstig is uit de Presevo vallei het volgende kan worden gelezen:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in de Preshevë-vallei (gemeentes Bujanoc/Bujanovac en Preshevë/Preševo en Medvegje/Medvedja) mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Door het opnemen van een aanzienlijk aantal Albanezen in het politiekorps worden “haatdragende uitspraken” en “haatcriminaliteit” ook gemakkelijker gemeld. Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat de instelling van de ombudsman speciale kantoren openhoudt in de drie gemeentes met een belangrijke

Albanese

minderheid.

(...)

In diezelfde COI wordt (...) tevens het volgende gesteld: "De bronnen die Cedoca rechtsreeks heeft gecontacteerd hebben alle drie bevestigd dat de politie ook in Zuid-Servië haar politietaken in de haar toegewezen taken naar behoren vervult. Net als in de rest van Servië zal de politie optreden in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersover-tredingen, verkrachting moord en andere gemeenrechtelijke feiten (p.46)". De Raad merkt op dat ook specifiek wordt gesproken over huiselijk geweld."

De landeninformatie die is opgenomen in de COI Focus "Servië: Algemene situatie" van 5 december 2023 bevestigt dat voorgaande vaststellingen nog steeds actueel zijn.

Waar verzoekster benadrukt dat zij landenrapporten heeft bijgebracht die recenter zijn dan deze die verweerder hanteert, wijst de Raad er vooreerst op dat verweerder in zijn nota met opmerkingen via de consulteerbare weblink refereert aan de meest recente COI Focus "Servië: Algemene situatie" van 5 december 2023. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster in haar verzoekschrift slechts één bron aanhaalt die van recentere datum is, met name een nieuwsbericht van 12 december 2023, hetgeen overigens net als haar andere bijgebrachte landeninformatie, in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de gedane analyse van het CGVS is gebaseerd. Verzoekster brengt dan ook geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de in voormelde beschikking overgenomen analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt, met name dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Door ter terechtzitting zeer summier aan te halen dat haar huidige situatie niet dezelfde kan zijn als de beoordeling ten tijde van haar eerste verzoek om internationale bescherming, reikt verzoekster gelet op voorgaande overwegingen geen concrete en dienstige argumenten aan die de gedane vaststellingen in de beschikking van 23 juli 2024 weerleggen of ontkrachten. In voormelde beschikking wordt met verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing immers omstandig geduid om welke redenen de door verzoekster aangevoerde elementen in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming niet worden aanvaard. In de mate dat verzoekster voorhoudt dat slechts zou worden verwezen naar de situatie ten tijde van de eerste beoordeling, kan zij niet worden bijgetreden. Met haar betoog ter terechtzitting slaagt zij er niet in ook maar enigszins enige concrete en dienstige repliek te formuleren met betrekking tot hetgeen over deze elementen omstandig wordt geoordeeld en uiteengezet in voormelde beschikking. Zij kan gelet op de gronden van voormelde beschikking de beoordeling evenmin ombuigen door het louter uiten van de kritiek dat haar huidige situatie door verweerder ten onrechte wordt gelijkgeschakeld met haar vorige situatie zonder enig concreet element bij te brengen dat aan het vastgestelde afbreuk kan doen. Ten slotte kan uit de COI Focus "Servië: Algemene situatie" van 5 december 2023 geenszins blijken dat de situatie van etnische Albanese in Servië vanaf 2022 dermate is gewijzigd of verergerd dat een nieuwe beoordeling zich opdringt. Het geheel van de objectieve landeninformatie in acht genomen, besluit de Raad dat een loutere verwijzing naar haar Albanese afkomst niet volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd omwille van haar afkomst of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbreekt. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekster in gebreke blijft.

Verzoekster brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO